

Det virkelige liv som mejeriingeniør

Af mejeriingeniør
Lotte Bloch,
Mejeriforeningen

I Mejeriforeningens bestræbelser på at gøre mejeriingeniøruddannelsen synlig blandt levnedsmiddelstuderende på grunduddannelsen på Landbohøjskolen og Danmarks Tekniske Universitet, afholdes hvert forår arrangementet »Mejeriingeniørdag« arrangeret af Mejeriforeningen i samarbejde med Mejerilidenskabeligt Forum. Her mødes færdiguddannede og erhvervsaktive mejeriingeniører med studerende for at give et indtryk af de arbejdsopgaver, man som nyuddannet kandidat kan blive stillet overfor.

Fire mejeriingeniører fortalte om deres jobs denne eftermiddag, hvor talerækken midtvejs blev brudt af et velassorteret og righoldigt frokostbord arrangeret af Karolines Køkken.

Ca. 25 studerende deltog i arrangementet. De havde næsten alle, efter de tre års grunduddan-

nelse, valgt at læse videre på den toårige mejerioverbygning, men dette faktum gjorde ikke dagens emne mindre relevant.

Eksotiske rejsemål

Susanne Clausen (APV Nordic) lagde ud med at fortælle om sit job, der som tilbudsmedarbejder i en international mejerimaskinvirksomhed indebærer rejser verden rundt til mere eller mindre eksotiske rejsemål – på papiret. I virkeligheden er der ofte tale om lufthavne og mødelokaler, men til tider er der mulighed for at se lidt af værtslandet som et ekstra krydderi på en arbejdsrejse. Starten som tilbudsmedarbejder havde nu resulteret i et job som afdelingsleder i samme afdeling. Et job, som indebærer uddelegering af opgaver, motivering af medarbejdere og konstruktion af systemer, der kan lette andres arbejde. Susanne Clausen nævnte, at hun i sit arbejde ikke direkte gjorde brug af den viden uddannelsen har tilført hende, og man kunne sætte spørgsmålstegn ved hvorfor uddannelsen skal tage så lang tid, når man tilsyneladende ikke bruger den til noget. Men det er kun tilsyneladende for en stor del af den basisviden, hun bruger i sit daglige arbejde, er netop opnået på studiet, og ligger klar i baghovedet.

Susanne Clausen havde et konkret råd til de studerende: »Vær dig selv, for på den måde kommer du længst uden at snyde dig selv eller andre«.

Driftsingeniør

En meget varieret arbejdsdag var, hvad Henriette Schönwandt blev mødt med, da hun startede som driftsingeniør på Grenå Mejeri. Laboratorieleder, underviser og redaktør er bare nogle af de mange titler, hun kan smykke sig med. Hun valgte uddannelsen bl.a. fordi

den indeholder et praktikmodul og fordi det er en bred uddannelse, der kan bruges mange steder. Det viser sig nu, at hun i sit praktisk betonedede job især bruger praktikdelen af uddannelsen og i mindre grad den teoretiske del, der foregik på Landbohøjskolen. Fra den del af studiet er det specielt evnen til at søge information, til at tilrettelægge og organisere og til at fremlægge et givent materiale, hun bruger i sin dagligdag.

Henriette Schönwandts job er meget selvstændigt, og da hun startede i jobbet, var hun egentlig meget overrasket over, hvor meget hun fik lov til at bestemme. Selvom det måske var noget af en omvæltning fra studietiden, er det kun en fordel i dag. Det eneste hun efterlyser i uddannelsen, som hun efterfølgende har fået brug for, er viden om arbejdsmarkedsforhold eksempelvis ved ansættelse af medarbejdere.

Tilfældigheder

Det var mere eller mindre tilfældigheder, der førte til, at Eva Hansen startede som ph.d. studerende på Landbohøjskolen i maj 1998. Hun havde ikke under mejeriingeniørstudiet arbejdet målrettet mod denne karriere, men interessen for at udforske levnedsmidler mere indgående blev langsomt vakt ved udarbejdelse af speciale og pointopgaver på studiet. Hun bemærkede, at det i allerhøjeste grad kræver planlægning at blive ph.d. studerende, fordi det normalt kræver et karaktergennemsnit på mindst 9. Hun havde været heldig, søgte og fik et eksternt stipendium uden disse karakterkrav. I forhold til de to foregående foredragsholdere brugte hun i høj grad sin viden fra studiet. Specielt de kemiske fag var af stor vigtighed for hendes arbejdsområde. Hun så arbejdet som sin hobby, og var især glad for mu-

ligheden for at arbejde i et ungt og uhøjtideligt miljø, der dog kræver selvstændighed, men også en udbredt samarbejdsevne. Evas arbejdsdag er mindst lige så varieret som en driftsingeniørs. Ud over at arbejde i laboratoriet med sit ph.d. projekt og sætte laboranten i gang, var undervisning, litteraturstudier og artikelskrivning samt resultatbehandling en stor del af hendes hverdag. Hun fremhævede især de positive ting ved at være forsker. Specielt var kontakten til studerende, tid til fordybelse og meget fleksible arbejdstider af stor betydning for hendes jobvalg. Ulemperne var de kortere ansættelsesforløb, typisk 3 år, den store mængde af administrative opgaver, hjemmearbejde og den til tider ret store arbejdsbyrde.

Kort og godt var konklusionen, at en hverdag som forsker er spændende og afvekslende med stor mulighed for at præge sin egen hverdag, og med nem adgang til kortere og længere udlandsophold.

Krav og behov

Per Nielsen (Dalum tekniske Skole og Mælkeritidende) afsluttede da-

gens indlæg med at opridsede behovet for nye mejeriingeniører, og de krav til nye mejeriingeniører, som mejeriindustrien stiller. For at retfærdiggøre sin indgang til dette emne nævnte han kort sin karriere, der startede som salgsingeniør af nøglefærdige mejerier, siden som marketingchef og group publicity manager i samme firma, og nu som redaktionssekretær på Mælkeritidende og lærer på Dalum tekniske Skole.

Per Nielsen nævnte, at behovet for mejeriingeniører var ca. 20 til 25 ingeniører årligt, hvoraf ca. halvdelen bliver ansat i mejeriindustrien. Han nævnte, at når der ses bort fra mejeriingeniører på pension, orlov og så videre, er stort set alle mejeriingeniører i arbejde. Et faktum, der i allerhøjeste grad er vigtig information for studerende på mejerioverbygningen.

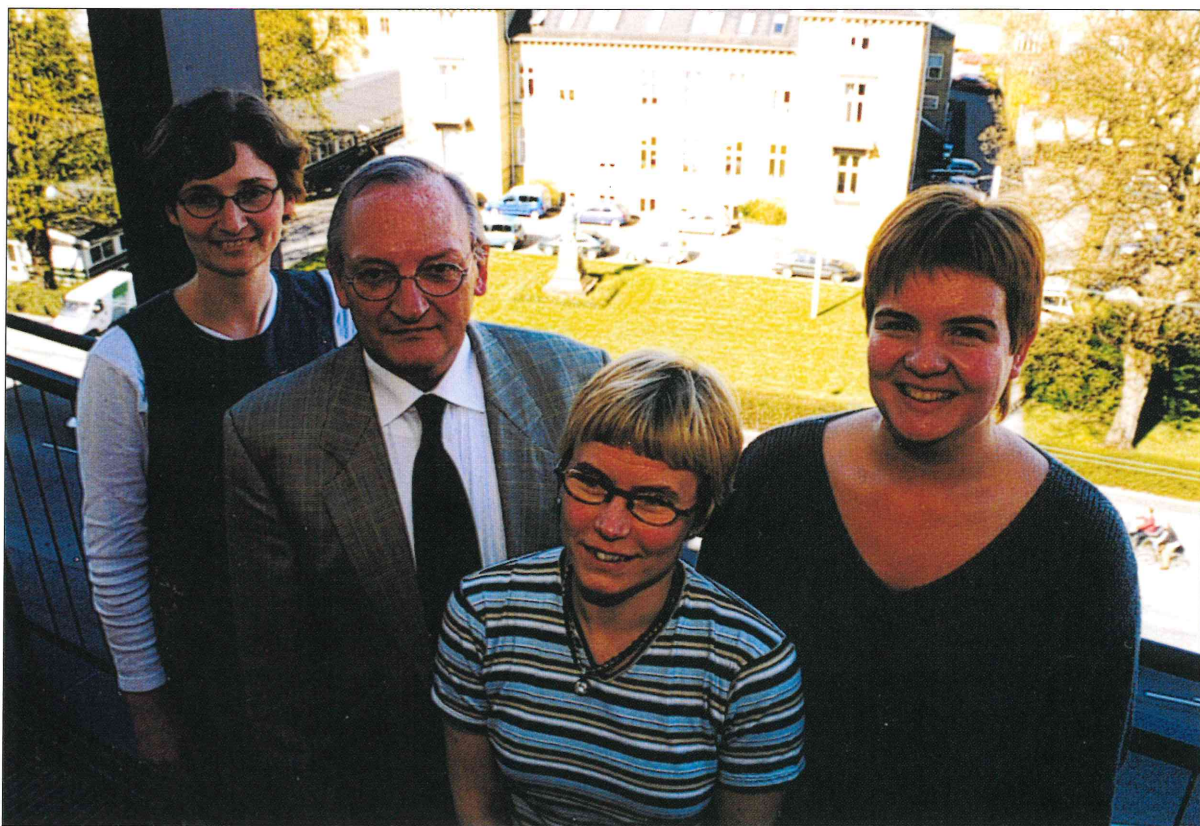
Per Nielsen opridsede de faglige krav, som mejerierne efterspørger. Basal mejeriteknologisk viden og grundviden indenfor mikrobiologi, kemi, fysik etc. er absolut vigtige elementer i mange mejeriingeniørers hverdag. Desuden nævnte han, at økonomi og samfundsøkonomi også er vigtige områder, som

man nemt kan få brug for i »det virkelige liv«.

Når der ses på de rent menneskelige kvalifikationer, adskiller mejeribranchen sig ikke fra andre brancher. Der kræves selvstændigt tænkende og arbejdende personer, der kan organisere, søge information og fungere i et samarbejde med den øvrige organisation.

Mejeriingeniør og kvinde

Dagens panel bestod af tre kvindelige mejeriingeniører og en mandlig. Det at være kvindelig mejeriingeniør tog Susanne Clausen op i sit indlæg, idet hun – ved sin første jobsamtale – havde forventet at blive konfronteret med det faktum, at hun er kvinde, og derfor sandsynligvis med tiden skulle have børn. Men hun blev meget overrasket, da det ikke blev nævnt i den sammenhæng, og hun nævnte, at det siden hen ikke er blevet taget ilde op, da hun blev gravid og siden gik på barsel – tværtimod. Hun synes også, at hendes arbejdsplads har vist sig særdeles fleksibel i tilfælde af barnets sygdom. □

Susanne Clausen, Per Nielsen, Eva Hansen og Henriette Schönwandt fortalte om deres vidt forskellige jobs.